

**ДВНЗ «УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
ФАКУЛЬТЕТ ЗДОРОВ'Я ТА ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ
КАФЕДРА НАУК ПРО ЗДОРОВ'Я**

**ФОРМУВАННЯ МІЖСЕКТОРАЛЬНИХ РОБОЧИХ ГРУП ДЛЯ
РОЗРОБЛЕННЯ ПРОГРАМ ГРОМАДСЬКОГО ЗДОРОВ'Я У
ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАДАХ**

методичні вказівки до навчального заняття

УДК 614.2/.7:351.77(076)

Ф 79

Формування міжсекторальних робочих груп для розроблення програм громадського здоров'я у територіальних громадах: методичні вказівки до навчального заняття / Укл.: І.Я. Гуцол, В.В. Брич, І.С. Миронюк. Ужгород: ДВНЗ «УжНУ», 2025. 21 с.

Укладачі:

Гуцол І.Я. – аспірант третього року навчання за спеціальністю 229 «Громадське здоров'я», ДВНЗ «Ужгородський національний університет»;

Брич В.В. – науковий керівник, доктор медичних наук, доцент, професор кафедри наук про здоров'я, ДВНЗ «Ужгородський національний університет».

Миронюк І.С. – доктор медичних наук, професор, професор кафедри наук про здоров'я, проректор з наукової роботи, ДВНЗ «Ужгородський національний університет».

Рецензент:

Слабкий Г.О. – доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри громадського здоров'я, ДВНЗ «Ужгородський національний університет».

Методичні вказівки розроблені на основі власних досліджень, включають рекомендації до проведення заняття з представниками територіальних громад різних сфер, галузей або інституцій з метою ознайомлення з теоретичними та практичними аспектами формування міжсекторальних робочих груп для розроблення та впровадження програм громадського здоров'я на рівні територіальних громад.

Розглянуто та рекомендовано до використання на засіданні кафедри наук про здоров'я ДВНЗ «Ужгородський національний університет» (протокол № 9 від 28 січня 2025 року).

Розглянуто та схвалено науково-методичною комісією факультету здоров'я та фізичного виховання ДВНЗ «Ужгородський національний університет» (протокол № 7 від 18 лютого 2025 року).

ТЕМА ЗАНЯТТЯ

ФОРМУВАННЯ МІЖСЕКТОРАЛЬНИХ РОБОЧИХ ГРУП ДЛЯ РОЗРОБЛЕННЯ ПРОГРАМ ГРОМАДСЬКОГО ЗДОРОВ'Я У ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАДАХ

Рекомендована тривалість: 2 академічні години

Цільова група: представники територіальних громад різних сфер, галузей або інституцій (наприклад: працівники галузі охорони здоров'я, освіти, соціальних служб, наукових та науково-дослідних установ (за наявності), правоохоронних органів, представники органів місцевого самоврядування та їх виконавчих органів, громадських організацій, підприємницького сектору різних форм власності, сектору бізнесу, засобів масової інформації, релігійних конфесій громади).

Актуальність. Згідно з положеннями Закону України від 6 вересня 2022 року № 2573-IX «Про систему громадського здоров'я» одним із суб'єктів відносин у сфері громадського здоров'я є органи місцевого самоврядування (Стаття 6). Саме через органи місцевого самоврядування територіальні громади (жителі села чи добровільні об'єднання у сільську громаду жителів кількох сіл, селища, міста, органи самоорганізації населення, окремі громадяни) реалізують гарантоване державою право вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України. Положення Статті 13 Закону України «Про систему громадського здоров'я» чітко визначають повноваження органів місцевого самоврядування у сфері громадського здоров'я, зокрема і затвердження та фінансування виконання місцевих програм громадського здоров'я. Саме територіальні громади є базовим рівнем для збереження та зміцнення здоров'я населення, де повинне реалізуватися розроблення комплексних стратегічних програм, перспективних і поточних планів промоції здоров'я населення територіальної громади.

Мета: ознайомлення представників територіальних громад з теоретичними та практичними аспектами базових підходів до формування міжсекторальних робочих груп для розроблення та впровадження програм громадського здоров'я на рівні територіальних громад для забезпечення умов їх потенційного ефективного функціонування.

Завдання:

1. Ознайомити учасників із сутністю міжсекторальної взаємодії у громадському здоров'ї, її значенням, перевагами та можливими викликами.
2. Обґрунтувати необхідність створення міжсекторальних робочих груп у громадах, визначивши роль місцевого самоврядування та ключові групи впливу.
3. Розглянути етапи формування міжсекторальної робочої групи, від визначення проблеми до підбору складу з урахуванням особливостей громади.
4. Визначити функціональні ролі представників різних секторів, їхні завдання та механізми ефективної взаємодії.
5. Ознайомити учасників із методами координації роботи міжсекторальних груп, лідерством, комунікацією та запобіганням конфліктам.
6. Розглянути методи моніторингу та оцінки ефективності програм громадського здоров'я, збору даних та визначення індикаторів успішності.
7. Закріпити матеріал через інтерактивні вправи, обговорення результатів і напрацювання рекомендацій для громад.

ОРГАНІЗАЦІЙНА СТРУКТУРА ЗАНЯТТЯ

Назва етапу	Зміст етапу	Рівні засвоєння	Час/тривалість
Підготовчий етап	Актуалізація теми	Ознайомлення	20 хвилин
	Постановка навчальних завдань		
	Контроль вхідного рівня знань	Розуміння	
Основний етап	Виконання завдань заняття: міні лекція, практичні завдання, робота в групах.	Відтворення Застосування Розуміння	60 хвилин
	Контроль та корекція рівня знань: опитування учасників, вправа для рефлексії.		
Підсумковий етап	Підведення підсумків заняття: обговорення основних висновків, відповіді на запитання, завдання для самопідготовки	Розуміння Ознайомлення Застосування	10 хвилин

ЗМІСТ ПРАКТИЧНОГО ЗАНЯТТЯ

1. Підготовчий етап (20 хвилин)

1.1. Актуалізація теми

- **Теоретична інформація (міні-лекція):**

Одним із основних принципів, на яких базується розроблення, затвердження та виконання місцевих цільових програм у територіальних громадах, є залученість представників різних груп населення до вказаних процесів. Чим більше різних заінтересованих сторін долучиться до процесу їх розроблення, тим більше буде задоволених людей від її реалізації і тих, хто відчуватиме себе дотичними до місцевого самоврядування.

Фахівцями було сформовано орієнтовний уніфікований перелік інституцій, представники яких можуть бути залучені до участі у функціонуванні міжсекторальних робочих груп розроблення та впровадження програм громадського здоров'я на рівні територіальних громад. Цей перелік не є вичерпним і може бути розширений або, навпаки, звужений залежно від особливостей кожної конкретної громади.

Зокрема, рекомендується залучення до складу міжсекторальних робочих груп представників таких сфер, галузей або інституцій:

- охорони здоров'я (лікарі, медичні працівники, фахівці з громадського здоров'я);
- освіти (представники шкіл, дитячих садків, коледжів, технікумів, інших закладів вищої освіти);
- соціальних служб;
- органів місцевого самоврядування та їх виконавчих органів (представники профільних відділів – освіти, охорони здоров'я, соціальних служб та інші);
- громадських організацій;
- підприємницького сектору різних форм власності, сектору бізнесу;
- наукових та науково-дослідних установ (за наявності);
- правоохоронних органів;
- засобів масової інформації;
- релігійних конфесій громади.

При формуванні складу міжсекторальної робочої групи відповідальним особам органів місцевого самоврядування або представникам ініціативної групи необхідно орієнтуватися не лише на критерій наявності на території громади окремих інституцій, представники яких потенційно можуть увійти до складу робочої групи. Важливо розуміти або мати сформоване бачення мети і цілей майбутньої місцевої програми у сфері громадського здоров'я або, щонайменше, ключові групи впливу (цільові групи населення) конкретної програми. Ця інформація дасть можливість ефективно підібрати потенційних партнерів реалізації програми, представників яких і доцільно включити до групи її розроблення та впровадження. Критеріями або ознаками такого відбору можуть стати і, зокрема, можливі ролі, завдання і функції потенційних партнерів реалізації місцевої програми у відповідності до її мети.

1.2. Постановка навчальних завдань

Модератор пояснює мету та завдання заняття, акцентуючи увагу на важливості розроблення та реалізації програм громадського здоров'я у територіальних громадах.

Розроблення програм громадського здоров'я фахівцями, які проживають у цій громаді, є надзвичайно важливою з кількох причин:

1. Врахування специфіки громади. Кожна територіальна громада має унікальні соціально-економічні, екологічні та демографічні особливості, які впливають на здоров'я її мешканців. Місцеві фахівці краще розуміють реальні потреби громади, а не керуються загальними підходами, які можуть не відповідати місцевій ситуації.

2. Орієнтація на локальні проблеми. У кожній громаді є свої пріоритетні виклики у сфері громадського здоров'я. Наприклад, в одній місцевості це може бути нестача сімейних лікарів, в іншій — високий рівень неінфекційних захворювань (діабет, гіпертонія), а в третій — погана екологічна ситуація через виробництва. Загальнонаціональні програми не завжди можуть ефективно охопити такі локальні проблеми.

3. Довіра до програми та її виконавців. Люди більше довіряють місцевим лікарям, педагогам, соціальним працівникам, ніж зовнішнім експертам, які не знайомі з їхніми реаліями. Якщо програма розроблена «своїми», мешканці громади охочіше братимуть у ній участь, що підвищує її ефективність.

4. Раціональне використання ресурсів. Місцеві фахівці краще знають, які ресурси доступні в громаді, як їх ефективно використовувати та звідки залучати додаткові. Це дозволяє оптимізувати витрати, не витрачаючи кошти на рішення, які не працюватимуть у конкретних умовах.

5. Гнучкість та адаптація програм. Програма, розроблена місцевими спеціалістами, може швидко адаптуватися до змін — наприклад, спалахів інфекцій, змін у демографічному складі населення чи економічної ситуації.

Зовнішні ініціативи часто менш гнучкі та можуть не враховувати швидкі зміни у громаді.

6. Зміцнення міжсекторальної співпраці на місцевому рівні. Локальні програми залучають до співпраці органи місцевого самоврядування, медиків, освітян, бізнес, громадські організації та інших ключових гравців. Така взаємодія сприяє ефективному розподілу відповідальності та координації дій, що підвищує результативність програм.

7. Підвищення стійкості громади. Коли громада має власну програму громадського здоров'я, вона стає більш стійкою до кризових ситуацій – епідемій, економічних труднощів, екологічних загроз. Це сприяє довгостроковому розвитку та стабільності громади.

8. Посилення місцевого самоврядування та відповідальності. Власні програми громадського здоров'я розширюють повноваження громад у прийнятті рішень, підвищують їхню самостійність та відповідальність за здоров'я своїх мешканців. Це відповідає принципам децентралізації, які є ключовими у розвитку місцевого самоврядування в Україні.

Таким чином, створення локальних програм громадського здоров'я не лише підвищує їхню ефективність, а й сприяє розвитку громад та їхній незалежності.

1.3. Контроль вхідного рівня знань

Модератор проводить коротке опитування для оцінки початкового рівня знань здобувачів. Приклад питань:

1. Що таке громадське здоров'я? Які основні його завдання?
2. Чим відрізняється громадське здоров'я від традиційної медицини?
3. Які чинники найбільше впливають на стан здоров'я населення громади?
4. Як можна залучати громаду до участі у розробці та впровадженні програм громадського здоров'я?

Ресурси: Google Forms.

2. Основний етап (60 хвилин)

2.1. Теоретична частина (міні-лекція)

Ролі, завдання і функції ймовірних партнерів реалізації місцевих програм у сфері громадського здоров'я.

У таблиці (Додаток 1) наведено можливі ролі, функції і завдання запропонованого переліку ймовірних партнерів реалізації програми, які допоможуть визначити потенційних цільових учасників робочої групи розроблення і впровадження програми.

Наведені в таблиці дані можуть слугувати основою підходу до формування цільового складу міжсекторальної робочої групи розроблення та впровадження програм громадського здоров'я на рівні територіальних громад, яка буде максимально орієнтована на мету і завдання конкретної місцевої програми.

Модератор представляє учасникам таблицю (Додаток 1).

Висновок. Запропоновані підходи до формування міжсекторальних робочих груп розроблення та впровадження програм громадського здоров'я на рівні територіальних громад є лише складовою системи формування ефективної робочої групи. Вони допоможуть органам місцевого самоврядування або членам ініціативної групи забезпечити раціональне використання кадрових ресурсів територіальної громади для розроблення і впровадження місцевих програм в охороні здоров'я населення та соціальній сфері.

2.2. Практичні завдання

1. Вправа «Створення міжсекторальної робочої групи»

Мета: Навчити учасників формувати міжсекторальну робочу групу з урахуванням ролей, завдань і функцій різних секторів.

Формат: Робота в малих групах (4–6 осіб).

Хід вправи:

1. Учасникам роздають кейси (наприклад, «Програма профілактики серцево-судинних захворювань», «Програма психічного здоров'я молоді», «Зменшення впливу шкідливих звичок»).

2. Кожна група має визначити, які сектори слід залучити, кого саме варто включити в робочу групу та які ролі вони виконуватимуть.

3. Групи представляють результати та обґрунтовують свої вибори.

2. Вправа «Координація роботи міжсекторальної групи»

Мета: Ознайомити учасників із викликами та механізмами координації міжсекторальної взаємодії.

Формат: Дискусія з елементами рольової гри.

Хід вправи:

1. Кожному учаснику в групі надається певна роль (медичний працівник, освітянин, представник місцевого самоврядування, бізнесмен, журналіст тощо).

2. Групам дають реальний сценарій проблеми (наприклад, низьке охоплення вакцинацією в громаді).

3. Кожен учасник висловлює свою позицію щодо вирішення проблеми з погляду своєї ролі.

4. Група разом узгоджує спільні рішення, долаючи можливі конфлікти інтересів.

3. Вправа «Моніторинг і оцінка ефективності програм»

Мета: Ознайомити учасників із критеріями ефективності програм громадського здоров'я.

Формат: Аналіз ситуації та групове обговорення.

Хід вправи:

1. Групам дають короткий опис реалізованої програми (наприклад, кампанія з профілактики діабету).

2. Учасники мають визначити, як можна оцінити її ефективність (які показники використовувати, як збирати дані, як коригувати програму).

3. Кожна група презентує свої висновки, після чого модератор підсумовує найважливіші аспекти.

2.3. Контроль та корекція рівня знань

2.3.1. Модератор пропонує учасникам пройти опитування.

Варіанти запитань:

1. Що таке громадське здоров'я? Які основні його завдання?
2. Чим відрізняється громадське здоров'я від традиційної медицини?
3. Які чинники найбільше впливають на стан здоров'я населення громади?
4. Які обов'язки територіальних громад у сфері громадського здоров'я передбачає Закон України «Про систему громадського здоров'я»?
5. Чому саме територіальні громади відіграють ключову роль у розробці та впровадженні програм громадського здоров'я?
6. Що таке міжсекторальна взаємодія і чому вона важлива для програм громадського здоров'я?
7. Які сфери чи галузі мають бути залучені до розроблення програм громадського здоров'я у територіальних громадах? Наведіть приклади.
8. Які переваги та виклики можуть виникати під час співпраці різних секторів у громаді?
9. Які кроки потрібно здійснити для створення міжсекторальної робочої групи в громаді?
10. Які критерії слід враховувати при виборі учасників такої групи?
11. Які ролі можуть виконувати представники різних секторів у складі міжсекторальної робочої групи?
12. Як визначити, чи ефективною є програма громадського здоров'я?
13. Які показники можуть використовуватися для оцінки результатів програм громадського здоров'я?
14. Як можна залучати громаду до участі у розробці та впровадженні таких програм?

Ресурси: *Google Forms, Mentimeter.*

2.3.2. Вправа «Відкритий мікрофон» або рефлексія

Форма: Відкрите обговорення.

Методика: Учасникам пропонують відповісти на запитання:

1. Що нового вони дізналися?
2. Що було найцікавішим?
3. Що ще потрібно уточнити або пояснити?

Це допоможе модератору визначити, які теми потребують додаткового роз'яснення.

3. Підсумковий етап (10 хвилин)

3.1. Підведення підсумків заняття

Модератор підбиває підсумки заняття, акцентуючи увагу на ключових моментах:

1. Важливості міжсекторальної взаємодії для ефективного вирішення питань громадського здоров'я.
2. Етапах створення міжсекторальної робочої групи та принципах її формування.
3. Ролях і функціях різних секторів у розробці та впровадженні програм громадського здоров'я.
4. Методах моніторингу та оцінки ефективності місцевих програм.

Учасники мають змогу поставити запитання.

3.2. Завдання для самопідготовки

Завдання: Розробіть концепцію міжсекторальної робочої групи для вирішення конкретної проблеми громадського здоров'я у вашій територіальній громаді.

Формат виконання: письмовий звіт (1–2 сторінки) або презентація (5–7 слайдів).

Структура завдання:

1. Опис проблеми

- Визначте актуальну проблему громадського здоров'я у вашій громаді (наприклад, низьке охоплення вакцинацією, високий рівень неінфекційних захворювань, недостатня фізична активність населення тощо).
- Обґрунтуйте, чому ця проблема є важливою для громади.

2. Формування міжсекторальної робочої групи

- Перерахуйте, які сектори та організації потрібно залучити.
- Опишіть їхні потенційні ролі та функції у вирішенні проблеми.

3. Механізми взаємодії та координації

- Запропонуйте, як будуть організовані зустрічі, прийняття рішень та співпраця між членами групи.
- Опишіть можливі труднощі та способи їх подолання.

4. Очікувані результати та методи оцінки ефективності

- Визначте, яких змін у громаді ви очікуєте після реалізації програми.
- Запропонуйте показники, за якими можна оцінити успішність роботи групи.

Дедлайн виконання: визначається модератором

Додаткові ресурси:

- Закон України «Про систему громадського здоров'я»
- Методичні матеріали, отримані на занятті
- Приклади успішних програм громадського здоров'я

Це завдання допоможе учасникам закріпити отримані знання та застосувати їх на практиці у своїх громадах.

РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

1. Гуцол І.Я., Миронюк І.С., Брич В.В. Підходи до формування міжсекторальних робочих груп розробки та впровадження програм громадського здоров'я на рівні територіальних громад. Україна. Здоров'я нації. 2024, 3: 7-14.
2. Методика формування місцевих цільових програм, в т.ч. система індикаторів результату місцевих цільових програм. НУО "Сучасний Формат", Проєкт USAID "Підвищення ефективності роботи і підзвітності органів місцевого самоврядування" ("ГОВЕРЛА"). Житомир, 2024. 68 с.
3. Миронюк І.С., Білак-Лук'янчук В.Й., Слабкий Г.О., Беляєв В.Д. Методологія стратегічного планування збереження здоров'я населення територіальної громади. Україна. Здоров'я нації. 2024; 1 (75): 141-144.
4. Миронюк ІС, Слабкий ГО, Шафранський ВВ, Брич ВВ, Білак-Лук'янчук ВЙ. Територіальні громади як базовий рівень забезпечення зміцнення та збереження здоров'я населення. Україна. Здоров'я нації. 2021; 4(66): 57–62.
5. Операційний посібник «Розробка та фінансування регіональних і місцевих програм громадського здоров'я». Центр громадського здоров'я МОЗ України. К., 2020. 60 с.
6. Петрова І. О. Документаційне забезпечення діяльності органів місцевого самоврядування в Україні: сучасний стан та перспективи розвитку: дис. на здобуття наук. ступеня канд.істор.наук: спец. 07.00.10 «Документознавство, архівознавство». К.: [б.в.], 2008; 192 с.
7. Про систему громадського здоров'я: Закон України від 6 вересня 2022 року № 2573-IX. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2573-20#Text>.

Ролі, завдання і функції імовірних партнерів реалізації місцевих програм у сфері громадського здоров'я

Роль	Потенційні завдання та функції
Представники системи охорони здоров'я	
Експертиза в сфері здоров'я населення	- надання актуальної інформації щодо клінічних та медико-демографічних даних, що сприятимуть обґрунтованості мети і заходів програм - експертиза програм на основі спеціалізованих знань та практичного досвіду, що є надзвичайно цінним для розроблення ефективних програм громадського здоров'я
Діагностика та моніторинг	- допомога у виявленні основних проблем здоров'я в громаді шляхом аналізу даних про захворюваність, смертність та інвалідність - участь у моніторингу та оцінці впровадження програм, забезпечуючи своєчасну корекцію плану реалізації програми або окремих заходів та інтервенцій
Профілактика та раннє втручання	- участь у розробці та впровадженні профілактичних заходів для запобігання хворобам - виявлення ризиків поширення хвороб на ранніх стадіях та вжиття заходів для їхнього усунення або зменшення впливу
Інформаційно-освітні програми та консультування	- участь у впровадженні інформаційно-освітніх програм (чи брати участь у їх розробці) для населення щодо здорового способу життя, профілактики хвороб та важливості регулярних медичних обстежень - проведення індивідуальних консультацій та підтримки пацієнтам, що сприятиме кращому розумінню та дотриманню медичних та профілактичних рекомендацій
Співпраця з іншими секторами та її координація	- співпраця з представниками інших секторів (освіти, соціальних служб, правоохоронних органів) для комплексного підходу до вирішення проблем громадського здоров'я - координація заходів між різними секторами, забезпечуючи узгодженість дій та ефективність програм
Підтримка вразливих груп населення	- допомога вразливим групам населення отримати доступ до необхідних медичних послуг - розроблення спеціалізованих програм для підтримки людей з хронічними захворюваннями, інвалідністю чи іншими особливими потребами
Представники системи освіти (школи, дитячі садки, коледжі, технікуми, інші заклади вищої освіти)	
Підвищення обізнаності та освіченості	- впровадження освітніх програм з питань здорового способу життя, профілактики хвороб та безпеки у школах та інших закладах освіти, що підвищить інформованість учнів та студентів та допоможе зробити спрямований на збереження здоров'я вибір - інтеграція питань збереження та зміцнення здоров'я у всі освітні компоненти, що дозволить комплексно формувати переконання здобувачів освіти

<i>Продовження</i>	
Формування здорових звичок з раннього віку	- формування на основі отриманих знань навичок, спрямованих на збереження та зміцнення здоров'я – заходи підвищення фізичної активності та дотримання раціонального харчування у закладах освіти
Підтримка психічного здоров'я	- консультування з метою психологічної підтримки учнів та студентів, що сприяє зміцненню психічного здоров'я - впровадження програм протидії булінгу, що позитивно впливає на психічне здоров'я дітей та молоді
Партнерство з батьками та громадою	- залучення батьків до програм громадського здоров'я, підвищуючи їх обізнаність та сприяючи кращому догляду за дітьми - співпраця закладів освіти з місцевими громадами у проведенні освітніх та профілактичних заходів
Моніторинг та оцінка стану здоров'я	- збір даних про здоров'я учнів та студентів, що допоможе виявляти основні проблеми та розробляти ефективні програми - проведення оцінки ефективності впроваджених програм та внесення коректив для їх покращення
Взаємодія з іншими секторами	- співпраця з іншими секторами (охорона здоров'я, соціальні служби, правоохоронні органи) для забезпечення комплексного підходу до громадського здоров'я - координація заходів між різними секторами, забезпечуючи узгодженість дій та ефективність програм
Підготовка майбутніх фахівців	- підготовка фахівців з громадського здоров'я (бакалаврського, магістерського рівнів) - проведення курсів та програм підготовки для роботи у сфері громадського здоров'я для фахівців різних спеціальностей
Представники соціальних служб	
Комплексний підхід до вирішення соціальних проблем	- інтеграція своїх послуг у сферу діяльності інших секторів, що дозволить комплексно вирішувати проблеми громадського здоров'я - фахове та експертне консультування на основі досвіду роботи соціальних служб з вразливими групами населення, такими як люди з інвалідністю, бездомні, малозабезпечені сім'ї та літні люди
Виявлення та реагування на соціальні детермінанти здоров'я	- допомога у виявленні соціальних детермінант, які впливають на здоров'я населення (бідність, безробіття, низький рівень освіти та інші) - участь у розробці та впровадженні програм, спрямованих на подолання цих факторів та покращення здоров'я населення
Підтримка та консультування	- надання консультацій та підтримки людям, які потребують допомоги, включаючи психосоціальну підтримку - допомога людям отримати доступ до необхідних ресурсів та послуг: медичної допомоги, житла, фінансової підтримки

<i>Продовження</i>	
Підвищення рівня обізнаності та освіти	- проведення інформаційних кампаній з метою підвищення обізнаності про проблеми громадського здоров'я та надання інформації про доступні ресурси - організація освітніх заходів для населення з метою підвищення рівня знань про здоровий спосіб життя та профілактику захворювань
Моніторинг та оцінка ефективності	- участь у моніторингу та оцінці ефективності програм громадського здоров'я, що дозволяє вчасно вносити необхідні корективи - допомога в оцінці потреб громади та визначенні пріоритетних напрямків для розроблення програм
Співпраця з іншими секторами	- співпраця з медичними працівниками, освітніми установами, правоохоронними органами та іншими секторами для забезпечення комплексного підходу до громадського здоров'я - координація дій між різними секторами, забезпечуючи узгодженість та ефективність заходів
Представники органів місцевого самоврядування та їх виконавчих органів	
Координація та управління ресурсами	- координація використання фінансових, матеріальних та людських ресурсів для реалізації програм громадського здоров'я. - сприяння оптимізації ресурсів між різними відділами та забезпечення їх раціонального використання
Впровадження політик та регулювання	- розроблення та впровадження політики та регуляції, які підтримують ініціативи громадського здоров'я - забезпечення дотримання законодавства та місцевих нормативних актів, які сприяють покращенню здоров'я населення
Підтримка міжсекторальної співпраці	- сприяння інтеграції дій між різними секторами, що дозволяє забезпечити комплексний підхід до вирішення проблем громадського здоров'я - ініціювання та підтримка спільних проєктів відділів освіти, охорони здоров'я, соціальних служб та інших структур
Залучення фінансування та ресурсів	- забезпечення фінансування для реалізації програм громадського здоров'я за рахунок місцевих бюджетів, грантів та інших джерел - залучення додаткових ресурсів та партнерів для підтримки програм, включаючи бізнес, неурядові організації та міжнародні донорські організації
Оцінка потреб громади та планування	- проведення оцінки потреб громади, що допоможе визначити пріоритетні напрями для розроблення програм громадського здоров'я - участь у стратегічному плануванні та розробці довгострокових програм, які враховують специфічні потреби та ресурси громади

<i>Продовження</i>	
Підвищення обізнаності та комунікація	- організація інформаційних кампаній та заходів для підвищення обізнаності населення про проблеми громадського здоров'я - забезпечення ефективної комунікації між різними секторами та громадою, що сприяє кращому розумінню та підтримці програм
Моніторинг та оцінка ефективності програм	- проведення моніторингу реалізації програм та забезпечення їх відповідності встановленим цілям і показникам - проведення оцінки ефективності програм та внесення необхідних коректив для їх покращення
Представники громадських організацій	
Глибоке розуміння потреб громади	- формування потреб громади на основі глибокої обізнаності про проблеми місцевого населення, яка обґрунтована поглядом населення громади та високим рівнем довіри серед місцевих жителів, що сприяє кращому сприйняттю та підтримці програм
Залучення та мобілізація громади	- залучення місцевого населення до участі у програмах громадського здоров'я, мобілізуючи волонтерів та активістів - допомога у створенні місцевих ініціатив, спрямованих на покращення здоров'я та благополуччя громади
Адвокація та просування інтересів громади	- участь в адвокації інтересів громади, впливаючи на політики та рішення, що стосуються громадського здоров'я - участь у захисті прав та інтересів вразливих груп населення, сприяючи більшій соціальній справедливості
Інновації та гнучкість	- ініціація використання інноваційних підходів та практик, що можуть бути ефективно впроваджені у програми громадського здоров'я - впровадження заходів швидкої адаптації до зміни умов та потреб громади, забезпечуючи оперативне реагування на нові виклики
Освітні та інформаційні кампанії	- проведення інформаційних кампаній, спрямованих на підвищення обізнаності населення щодо проблем громадського здоров'я - організація освітніх заходів та тренінгів, спрямованих на підвищення рівня знань населення про здоровий спосіб життя та профілактику захворювань
Доступ до додаткових ресурсів	- залучення додаткового фінансування через гранти, благодійні внески та інші джерела - налагодження партнерських відносин з іншими організаціями, бізнесом та міжнародними установами, забезпечуючи додаткову підтримку програм
Моніторинг та оцінка ефективності програм	- проведення незалежного моніторингу та оцінки програм громадського здоров'я, забезпечуючи об'єктивність та прозорість процесів - забезпечення зворотного зв'язку від громади, що допомагатиме коригувати та покращувати програми

Представники підприємницького сектору різних форм власності, сектору бізнесу

Фінансова підтримка	- надання фінансової підтримки для реалізації програм громадського здоров'я, забезпечуючи їх стійкість та розширення - спонсорство окремих заходів та ініціатив, що сприяють покращенню здоров'я населення
Логістична та матеріальна/технологічна підтримка	- надання логістичної та матеріальної підтримки (наприклад, транспорт для проведення заходів або приміщення для зустрічей та тренінгів) - забезпечення доступу до сучасних технологій та обладнання, що підвищить ефективність програм
Залучення робочої сили та експертизи	- залучення своїх фахівців для надання консультацій та технічної допомоги у розробці та впровадженні програм - участь у волонтерських ініціативах, підтримуючи різні заходи та проекти
Підтримка економічного благополуччя	- сприяння економічному розвитку громади, що позитивно впливає на загальний рівень здоров'я населення - створення нових робочих місць та підвищення рівня зайнятості, що сприяє покращенню соціально-економічного стану громади
Проведення освітніх та профілактичних заходів	- організація освітніх заходів для своїх співробітників та місцевого населення, спрямованих на підвищення обізнаності про здоровий спосіб життя та профілактику захворювань - впровадження програм корпоративного здоров'я, що включають профілактичні медичні обстеження, спортивні заходи, промоції здорового способу життя та інші активності
Соціальна відповідальність та репутація	- участь у програмах громадського здоров'я, що підвищить репутацію компаній, демонструючи їхню корпоративну соціальну відповідальність та залученість до життя громади, позитивний імідж серед населення та потенційних клієнтів
Партнерства та співпраця	- допомога у встановленні нових партнерських відносин з іншими компаніями, організаціями та міжнародними установами, розширюючи можливості для реалізації програм - реалізація спільних проектів, що підвищить ефективність програм громадського здоров'я через залучення додаткових ресурсів
Представники наукових та науково-дослідних установ	
Експертиза та наукові знання	- надання доступу до новітніх, актуальних досліджень та наукових знань, що є критично важливим для розроблення ефективних програм громадського здоров'я - консультування робочих груп з питань епідеміології, медичної статистики, біомедицини, соціальної медицини, екологічної безпеки та інших напрямів

<i>Продовження</i>	
Аналіз та інтерпретація даних	- забезпечення високоякісного аналізу даних, включаючи збір, обробку та інтерпретацію статистичних та епідеміологічних даних - розроблення методології для оцінки ефективності програм та ініціатив громадського здоров'я
Розроблення інноваційних рішень	- впровадження інноваційних підходів та технологій у програми громадського здоров'я, підвищуючи їх ефективність та актуальність - допомога у розробці нових методів профілактики, діагностики та лікування, що базуються на наукових дослідженнях
Підвищення кваліфікації та навчання	- організація тренінгів та семінарів для підвищення кваліфікації учасників робочих груп, включаючи медичних працівників, соціальних працівників та інших фахівців - надання консультацій та експертної підтримки з питань, що стосуються здоров'я громади
Партнерства та гранти	- ініціювання та участь у спільних дослідницьких проектах з іншими учасниками робочих груп - залучення грантів та інші джерел фінансування для підтримки програм громадського здоров'я
Стандартизація та доказова база	- розроблення стандартів та керівних принципів для програм громадського здоров'я, базуючись на доказах та наукових дослідженнях - забезпечення збору доказової бази для розроблення та впровадження ефективних програм
Представники правоохоронних органів	
Безпека та здоров'я	- забезпечення безпеки, яка є невід'ємною складовою громадського здоров'я (наприклад, зменшення рівня злочинності, насильства, ДТП позитивно впливає на психічне та фізичне здоров'я мешканців громади)
Профілактика та реагування на надзвичайні ситуації	- допомога у координації дій під час надзвичайних ситуацій, таких як епідемії, природні катастрофи чи техногенні аварії, що забезпечить швидке та ефективне реагування на загрози здоров'ю
Підтримка вразливих груп населення	- співпраця з соціальними службами та іншими учасниками робочих груп для підтримки вразливих груп населення, таких як бездомні, жертви насильства, люди з наркотичною чи алкогольною залежністю
Інформаційна підтримка	- надання важливої інформації про соціально-демографічну ситуацію, рівень злочинності та інші дані, які є необхідними для розроблення ефективних програм громадського здоров'я
Освіта та профілактика	- участь у освітніх та профілактичних програмах, спрямованих на підвищення обізнаності населення про ризики для здоров'я та способи їх зменшення - проведення освітніх заходів з питань збереження здоров'я для представників правоохоронних органів
Засоби масової інформації	
Поширення інформації	- розповсюдження інформації про програми громадського здоров'я - проведення інформаційних компаній щодо підвищення обізнаності населення щодо питань збереження та зміцнення здоров'я

<i>Продовження</i>	
Освітні кампанії	- проведення ефективних освітніх кампаній, які сприяють зміні поведінки населення, підвищенню рівня знань про профілактику захворювань та здоровий спосіб життя
Прозорість та підзвітність	- забезпечення прозорості діяльності робочих груп та підзвітності перед громадою, що допомагає забезпечити довіру та підтримку з боку населення
Вплив на громадську думку	- формування громадської думки, створення позитивного іміджу програм громадського здоров'я та залучення громадськості до їх підтримки
Оперативна комунікація	- організація інформаційно-комунікаційної мережі під час надзвичайних ситуацій, зокрема спалахів інфекційних захворювань або природних катастроф
Залучення громадськості	- допомога у залученні громадськості до участі у програмах громадського здоров'я, наприклад, через організацію громадських слухань, опитувань або інших заходів
Представники релігійних конфесій громади	
Довіра та вплив у громаді	- формування кращого сприйняття та підтримки програм громадського здоров'я через високий рівень довіри до релігійних лідерів серед членів своєї громади - формування переконань членів громади щодо здорового способу життя та дотримання рекомендацій щодо охорони здоров'я
Підтримка моральних та етичних аспектів	- надання моральної та духовної підтримки людям, особливо в часи криз та важких життєвих обставин - допомога у вирішенні етичних питань, що виникають у програмах громадського здоров'я, сприяючи створенню етичних стандартів та норм
Розповсюдження інформації	- використання своїх каналів комунікації для розповсюдження інформації про програми громадського здоров'я, підвищуючи обізнаність населення - включення важливих питань громадського здоров'я у свої проповіді та інші релігійні заходи, сприяючи підвищенню обізнаності та зміні поведінки
Підтримка вразливих груп населення	- надання соціальної допомоги вразливим групам населення (особам з низьким рівнем доходів, бездомним, людям з інвалідністю) - надання духовної та психосоціальної підтримки людям, що переживають стрес, депресію або інші психічні, психологічні проблеми
Підвищення соціальної згуртованості	- сприяння підвищенню соціальної згуртованості та взаємодопомоги серед членів громади, що є важливим для успішної реалізації програм громадського здоров'я - ініціювання населення громади для підтримки людей у важких ситуаціях, сприяючи їхньому швидшому відновленню та реабілітації